

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Sopocie (Полша), постъпило на 26 март 2018 г. —
H.W.

(Дело C-214/18)

(2018/C 259/27)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy w Sopocie

Страни в главното производство

Жалбоподател: H.W.

Ответник: PSM „K“ в Г., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sopocie Aleksandra Treder

Преюдициални въпроси

1) С оглед на системата на данъка върху добавената стойност, произтичаща от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾, и в частност член 1, член 2, параграф 1, букви а) и в) и член 73 във връзка с член 78, първа алинея, буква а), както и изведения от тях принцип на данъчния неутралитет, който е общ принцип на правото на Съюза, допустимо ли е — като се имат предвид нормите на член 29а, параграф 1 и член 29а, параграф 6, точка l от Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Закон от 11 март 2004 г. за данъка върху стоките и услугите) (консолидиран текст, Dz.U., 2017 г., позиция 1221, съответно изменен) във връзка с член 49, параграф 1, член 35 и член 63, параграф 4 от Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Закон от 29 август 1997 г. за съдебните изпълнители и принудителното изпълнение) (консолидиран текст, Dz.U., 2017 г., позиция 1277, съответно изменен, наричан по-нататък „Законът за съдебните изпълнители“) — да се приеме становището, че събираните от съдебните изпълнители изпълнителни такси са с включен данък върху добавената стойност (ДДС)?

При утвърдителен отговор на този въпрос

2) С оглед на принципа на пропорционалност, който е общ принцип на правото на Съюза, допустимо ли е да се приеме становището, че като данъчнозадължено лице за целите на ДДС във връзка с извършваната дейност по принудително изпълнение съдебният изпълнител разполага на практика с всички правни средства, за да изпълни правилно данъчното задължение, при положение че изпълнителната такса, събирана съгласно Закона за съдебните изпълнители, включва в себе си данък върху добавената стойност (ДДС)?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 16 април
2018 г. — Kamil Dziubak и Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank Polska SA

(Дело C-260/18)

(2018/C 259/28)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Warszawie

Страни в главното производство

Ищци: Kamil Dziubak и Justyna Dziubak

Ответник: Raiffeisen Bank Polska SA

Преюдициални въпроси

1. Може ли да се приеме, че ако обявяването за неравноправни договорни клаузи по смисъла на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ на определени договорни условия, в които се посочва начинът на изпълнение на престация от страните (нейният размер), води до разваляне на целия договор, което е неблагоприятно за потребителя, е възможно пропуските в договора да се запълнят не въз основа на диспозитивна разпоредба, която недвусмислено заменя неравноправната клауза, а въз основа на разпоредби от националното право, в които се предвижда допълване на последиците, предвидени изрично в рамките на правната сделка, с последиците, произтичащи от принципите на справедливост (принципите на обществено съжителство) или от установените обичаи?
2. Трябва ли евентуалната преценка на последиците за потребителя от развалянето на целия договор да се извърши при отчитане на съществуващите обстоятелства към момента на сключването му или пък към момента на възникването на спора между страните относно действителността на определена клауза (твърдението на потребителя, че е неравноправна) и какво значение има мнението, изразено в хода на такъв спор от потребителя?
3. Възможно ли е запазването на действието на условията, които по смисъла на нормите от Директива 93/13/ЕИО представляват неравноправни договорни клаузи, ако възприемането на такъв подход към момента на разрешаване на спора е обективно благоприятно за потребителя?
4. Може ли обявяването за неравноправни на договорните условия, в които се определя размерът и начинът на изпълнение на престация от страните, да създаде положение, при което формата на правоотношението, определена въз основа на съдържанието на договора при изключване на последиците от неравноправните клаузи, се отклонява от формата, избрана от страните съобразно основните им престации, и по-специално дали обявяването за неравноправно на договорно условие означава, че е възможно да продължат да се прилагат другите незасегнати от обявяването на неравноправността договорни условия, с които се определя основната престация на потребителя и чиято договорена от страните форма (включването им в договора) е била неразривно свързана с оспореното от потребителя условие?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Жалба, подадена на 19 април 2018 г. от Словашката република срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 5 февруари 2018 г. по дело T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa/ Европейска комисия

(Дело C-271/18 P)

(2018/C 259/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Словашка република (представител: V. Ricziová)

Други страни в производството: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Union zdravotná poisťovňa a.s., Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Общия съд от 5 февруари 2018 г., Dôvera zdravotná poisťovňa a.s./Европейска комисия, T-216/15, с което Общият съд уважава жалбата на Dôvera zdravotná poisťovňa a.s.,